

...EN NA DE ZEVENDE DAG WAS ER HET GEKKENHUIS

Alexander Freiberg

*“... en na de zevende dag
was er het gekkenhuis”*

© 2018 A. Freiberg

Titel: ...en na de zevende dag was er het gekkenhuis

Auteur: Alexander Freiberg

Illustraties: Octavia Molea

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag

Website uitgever: www.jouwboek.nl

ISBN: 978-90-8759-783-2

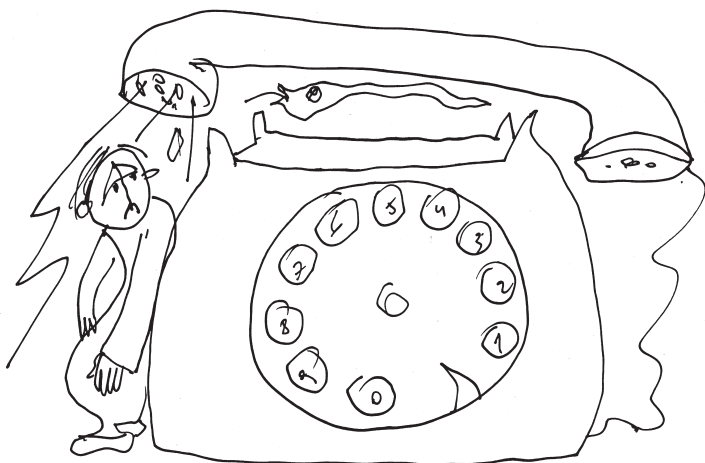
NUR: 303

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

De wereld is een gekkenhuis – tot het geluk van sommigen en tot de pech van anderen. Er zijn véél meer pechvogels, vanzelfsprekend.

Het is goed met sommigen niets te maken te hebben. Dat weet iedereen. Weinigen echter, weten van tevoren met wie het wel goed is, en met wie het niet goed is mee te maken te hebben. En daarna, verondersteld dat je dat weet, volgt alleen nog de luxe om je te kunnen permitteren, om met hen niets te maken te hebben.

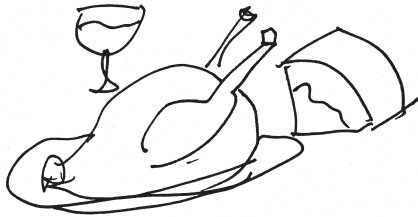

Als je pech hebt, word je ongeveer zeven keer tegengesproken in een telefoongesprek van drie minuteen en worden je, ongeveer vier keer, de fouten uit het verleden verweten – ongeacht welk onderwerp dan ter discussie staat.

Te antwoorden met “ja” of “nee” is nooit een makkelijke zaak, in het bijzonder daar waar een “ja” gewoonlijk een “nee” betekent, en daar waar een “nee” alleen maar af en toen een “ja” betekent. Dus, overal waar alles wat je zegt óf het een óf het ander betekent, en waar alleen de oorspronkelijke bewoners de taal kennen.

Als iemand jou een paar sterren uit de hemel zou brengen, zou het normaal moeten zijn om hem te vragen waarom hij er niet meer voor je heeft meegebracht, want, kijk eens hoeveel er nog overgebleven zijn!

Ik ben een overtuigd vegetariër: ik weet dat groenten en melkproducten zorgen voor een gezonde lichamelijke en geestelijke ontwikkeling, voor een perfect biologisch evenwicht, voor vermindering van agressiviteit in de wereld, voor de vooruitgang en universele vrede. Maar helaas... ik houd van goed gerookte ham en gegrilde kip – evenals gebraden kalkoen en lamsbout. Bovendien: ik kan de verleiding niet weerstaan.

Het is simpel: in mijn omgeving bestaan er dingen en situaties die mij interesseren en mij goed van pas komen; van de rest wil ik niets weten!

De televisie is in het vooral nuttig voor vermoeide mensen. Anderen denken voor hen en daardoor vallen ze later veel makkelijker in slaap.

Als je iemand ervan wilt weerhouden de verkeerde weg te kiezen, dan moet je hem niet de mogelijkheid geven om te kiezen. Want, als je hem eenmaal de keuze hebt gelaten, zal hij iets anders kiezen dan wat jij hem zou hebben aangeraden, en daarna, als hij al een stuk van deze verkeerde weg heeft afgelegd, zal het moeilijk zijn om hem terug te krijgen. Alle dictatoriale systemen hebben dit principe altijd gekend, en hebben er steeds voor gezorgd om het individu niet de mogelijkheid te geven om te kiezen.

Je bestudeert en begrijpt het verloop van de tijd pas als deze verlopen is. Het zou ook niet anders kunnen: als iets nog niet gebeurd is kan je niet spreken over een gebeurtenis.

Een jonge man had eens een probleem: hij wist niet of hij eerst China zou gaan bezoeken en daarna India, of omgekeerd. Een paar miljoen oude mensen hebben dagelijks ook een probleem: zij weten niet hoe ze bij de kruidenier op de hoek van de straat moeten komen, om een liter melk te kunnen kopen. Miljoenen andere ouderen hebben ook een probleem: nadat ze zijn aangekomen bij die kruidenier op de hoek van de straat, hebben ze niet het geld om die liter melk te betalen. Ieder het zijne...

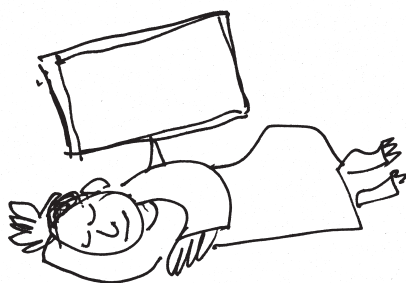
Alleen de volwassenen beseffen dat de wolf uit de sprookjes niet dezelfde is als die uit de werkelijkheid en dat het niet verstandig is, je toekomst te baseren op de toverfee en op haar wonderen. Echter, niet alle volwassenen weten dit, dat is het probleem. Daarom jaagt de wolf nog steeds angst aan, en wordt de toverfee met haar wonderen nog steeds verwacht, in het bijzonder door diegenen die al niet meer zo jong zijn.

Het wordt steeds moeilijker om iets nieuws te verzinnen wat betreft de insecten of dieren. Er is al teveel gezegd en, trouwens, zij hebben niets nieuws meer te bieden – zij blijven zoals de natuur hen heeft geschapen: de wolf een wolf en het schaap een schaap. Wat betreft onze medemens is dit een ander verhaal: hier kunnen altijd verrassingen voorkomen, omdat niemand, als hij onder druk staat, aarzelt om wat schmink te gebruiken, een masker op te doen of een misleidende outfit aan te trekken om een situatie te redden.

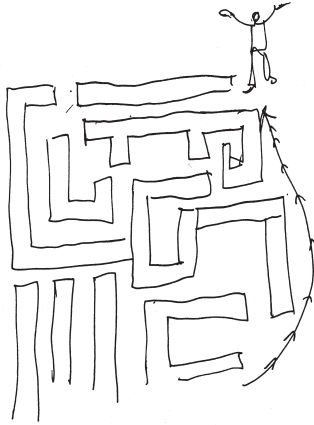
Op de hoogte zijn van wat er dagelijks gebeurt in de wereld is niet altijd een voordeel, en niet geïnformeerd te zijn is niet altijd een nadeel. Een voordeel van honderd procent zal je alleen kunnen hebben als je precies weet wanneer je van het ene of wanneer je van het andere kan profiteren; wanneer en hoeveel je je moet informeren en, vooral, om te weten wanneer je moet doen alsof je doof of stom bent.

Nadat je je best doet en moeite doet om iemand in leven te houden zal deze daarna van je eisen om voor hem ook een doel voor hem te vinden waardoor het ook voor hem de moeite waard is voor om te leven. En, als je dit niet zal kunnen vinden precies naar zijn smaak, dan heb je het verknald.

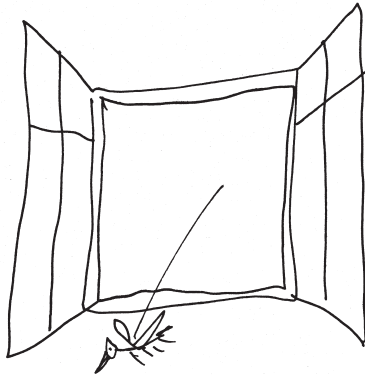

De televisie vervangt langzamerhand de plaats van de dromen. De volgende ochtend bij het wakker worden, weet je niet meer of je een bepaalde scene gedroomd hebt of dat je die misschien gisteravond op de televisie hebt gezien. En, om voor jezelf duidelijk te maken hoe het nou werkelijk in elkaar zit, zul je ook deze avond een paar uren voor de televisie zitten, om jezelf morgen weer dezelfde vraag te stellen, en die dan misschien te kunnen beantwoorden.

De waarheid is niet absoluut noodzakelijk, alleen maar wanneer de ander heel sterk benadeeld wordt.

Binnen ieder doolhof bestaat altijd ook een simpele doorgang, die verborgen is voor de ogen van de gewone bezoeker.

Als je het raam opent om frisse lucht binnen te laten, zullen er waarschijnlijk ook een paar muggen binnenkomen. Het is ook hun lucht.

Het verschijnsel is bekend, dat soms de ideeën hollen en elkaar proberen te pakken in iemands hoofd, en deze kan ze niet stoppen en ook niet te pakken krijgen. Als hij geluk heeft komt er iemand voorbij, die ze van hem steelt; als hij ze dan toch niet te pakken kan krijgen, en als ze dan toch maar zonder enig nut door zijn hoofd rennen.

Als je een partnerschap sluit met een stommeling, kan je niet meer zeggen dat dit een stommerik is, omdat de zaak nu is omgedraaid.

Soms hoor je iemand die zegt: ik denk met nostalgie aan het verleden, het heden is enigszins dragelijk en wat betreft de toekomst, waarom zou ik nu al beginnen daarover te denken? Of een ander: ik wil me het verleden niet herinneren, het heden is een nachtmerrie, en de toekomst, wie voor de duivel interesseert dit. Weer een ander: het verleden, is voorbij, ik herinner me niet wat er toen gebeurde, en het heden, ik probeer me hier door niet kapot te laten maken, en de toekomst zal misschien iets beter zijn, of misschien nog veel slechter. En wat zeg ik?... Ik zeg vandaag het een, en morgen het andere, omdat ik maar een gewone sterveling ben, dus ben ik meestal niet consequent, alleen met maar heel weinig dingen: met de ochtendontlasting, eventueel, en met het ochtendontbijt, waarschijnlijk.

De leugen is van historisch belang: ze heeft vele generaties van eerlijke mensen van heel veel acute problemen gered.

De ontdekking van de fabel betekende voor de mensheid een reusachtige stap voorwaarts naar vrede en naar wederzijds begrip tussen de volkeren. Vanaf dat moment heeft de mens niet meer alleen maar zijn tijdgenoten – medemensen – beschuldigd van alles en nog wat.

Wil je je goed voelen?... Spreek iemand tegen – het is niet belangrijk of het juist is wat je zegt. En als je ziet dat deze terugslaat, dat hij met argumenten komt en kwaad begint te worden, dan doe het nog een keer: je zult je beslist nog beter voelen. Veel beter.

Als wij niets vertellen over het functioneren van de maag, over onze bloeddruk, over onze bloedsuikerspiegel of de aanbeveling van de arts wat betreft de laatste onderzoeken, zou het normaal zijn dat anderen ons ook niet het hoofd zouden volstouwen met dergelijke informatie. En wat gebeurt er, het feit dat wij niets vertellen is voor hun alleen maar een extra voordeel: zij hebben meer tijd om ons dergelijke dingen uitgebreid te vertellen, alles, en tot in de kleinste details over al hun problemen.

Als wij niets vertellen over het functioneren van de maag, over onze bloeddruk, over onze bloedsuikerspiegel of de aanbeveling van de arts wat betreft de laatste onderzoeken, zou het normaal zijn dat anderen ons ook niet het hoofd zouden volstouwen met dergelijke informatie. En wat gebeurt er, het feit dat wij niets vertellen is voor hun alleen maar een extra voordeel: zij hebben meer tijd om ons dergelijke dingen uitgebreid te vertellen, alles, en tot in de kleinste details over al hun problemen.

De theoretische discussie is altijd goed, zelfs productief, als de gevolgen hiervan deze vreedzaam zijn en als alle partijen verder kunnen gaan met alle botten ongebroken.

Wat is het mooi dat in de menselijke geschiedenis de gekken heel vaak problemen hebben opgelost die zij met een gezond verstand niet gedurfd zouden hebben om aan te pakken – of zij hebben niet de noodzakelijke energie daarvoor gehad of, misschien wisten ze van tevoren al dat dit hun niet zou lukken,

Het probleem van het communisme begint daar, waar toevallig de buurman van rechts, of die van links, meer kilo's weegt, of minder, een uitgebreidere familie heeft, of een kleinere, zich langzamer of sneller beweegt, of misschien een grotere eetlust heeft, God behoeft hem, en daarom drie keer zoveel consumeert. Natuurlijk, in deze straat wonen ook nog vele anderen, de stad heeft meer dan één miljoen inwoners, en dit is maar één van de vele steden in het land, en het land is er maar één tussen zovele anderen.

In plaats van de uitdrukkingen “politiek standpunt”, “politiek toekomstbeeld”, “politieke principes”, “politieke houding”, “politiek gezichtspunt”, zou het eenvoudiger zijn en correcter alleen de uitdrukking “interesse” te gebruiken. Mijn interesse, jouw interesse, hun interesse.

In principe is het niet goed om iets tegen cadeautjes te hebben, van welke soort dan ook, of hoe je ze ook zou noemen – de cadeautjes die door anderen betaald worden.

Altijd als je wordt gedwongen om een zin twee keer te lezen om deze te begrijpen, moet je weten dat niet jij de dommerik bent.

De verveling kan sommigen er toe brengen om zich ook met anderen te gaan bemoeien; zelfs om deze te helpen hun problemen op te lossen.

De jazz is een totale chaos en een muzikale wanorde, wonderlijk georganiseerd.

De perfectie van een huishouding herken je aan hoe de achterkant van de pannen glanzen, waarin elke dag gekookt wordt en aan het stof achter de meubels. Maar, ja... wie voor de duivel begint de meubels van hun plaats te schuiven om te zien hoeveel stof zich daar heeft verzameld, of de pannen om te keren, zolang hierin een heel lekkere maaltijd wordt bereid. Niet te spreken over het feit dat, zelfs al zou je geen enkel stofje achter de kast vinden, en de achterkant van de pannen zouden stralen als een spiegel, dat nog niet zou betekenen dat je te maken hebt met mensen die je te hulp zullen snellen in een noodsituatie.